

Briuselis, 2022 11 15
C(2022) 8067 final

ANNEX

PRIEDAS

prie

KOMISIJOS KOMUNIKATO

**Komisijos reglamento dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių
taikymo *de minimis* pagalbai projekto turinio patvirtinimas**

PRIEDAS

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. .../..

XXX

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

PROJEKTAS

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims¹, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos kategorijas, kurioms šis reikalavimas pranešti netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos kategorijomis. Remdamasi Reglamentu (ES) 2015/1588², Taryba pagal Sutarties 109 straipsnį priėmė sprendimą, kad viena iš tokių pagalbos kategorijų galėtų būti *de minimis* pagalba (t. y. vienai įmonei per tam tikrą laikotarpį suteikta pagalba, neviršijanti tam tikros nustatytos sumos). Tuo remiantis laikoma, kad *de minimis* pagalba neatitinka visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų, todėl pranešimo tvarka jai netaikoma;
- (2) daugelyje sprendimų Komisija išaiškino Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje apibrėžtą pagalbos sąvoką. Komisija taip pat išdėstė savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, kurios nepasiekus gali būti laikoma, kad Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma. Iš pradžių ji tą padarė pranešime dėl *de minimis* taisyklės valstybės pagalbai³, o vėliau – Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 69/2001⁴, (EB)

¹ OL L 248, 2015 9 24, p. 1.

² 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1588 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims (OL L 248, 2015 9 24, p. 1).

³ Komisijos pranešimas dėl *de minimis* taisyklės valstybės pagalbai (OL C 68, 1996 3 6, p. 9).

Nr. 1998/2006⁵ ir (ES) Nr. 1407/2013⁶. Atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 taikymo patirtį, tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas;

- (3) *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, viršutinę ribą tikslinga padidinti iki 275 000 EUR. Šia viršutine riba atsižvelgiama į infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, ir į numatomus pokyčius, kurie veikiausiai įvyks šio reglamento galiojimo laikotarpiu. Ši viršutinė riba yra būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, galėtų būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipančiomis arba negalinčiomis iškraipyti konkurencijos;
- (4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdančias fizinis ar juridinis asmuo, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų⁷. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, kad „bendrovės kontrolinį akcijų paketą turintis subjektas“, kuris „efektyviai kontroliuoja šią bendrovę tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaudamas jos valdyme“, turi būti laikomas dalyvaujančiu tos bendrovės ekonominėje veikloje. Todėl pats subjektas turi būti laikomas įmone, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį⁸. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone⁹. Teisinio tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti aiškų ir baigtinį kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turi būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB¹⁰ ir Komisijos reglamento (ES) Nr. 651/2014¹¹ I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVĮ) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Atsižvelgiant į šio reglamento taikymo sritį, tie kriterijai turėtų būti taikomi tiek MVĮ, tiek didelėms įmonėms ir jais turėtų būti užtikrinama, kad taikant *de minimis* taisyklę susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone. Tačiau įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga arba įstaigomis, nėra laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga arba įstaigos ir kurios gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį;

⁴ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).

⁵ 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).

⁶ 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 352, 2013 12 24, p. 1).

⁷ 2006 m. sausio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze prieš Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Ten pat, 112 ir 113 punktai.

⁹ 2002 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

¹¹ 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL L 187, 2014 6 26, p. 1).

- (5) siekiant atsižvelgti į mažą vidutinį įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, dydį ir infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, taip pat į numatomus pokyčius, kurie veikiausiai įvyks šio reglamento galiojimo laikotarpiu, krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį vykdančioms įmonėms taikomą viršutinę ribą tikslinga padidinti iki 137 500 EUR. Integruotos paslaugos teikimas, kai faktinis vežimas yra tik vienas iš elementų (pvz., perkraustymo paslaugos, pašto ar kurjerių paslaugos arba atliekų surinkimo ar perdirbimo paslaugos), neturėtų būti laikomas vežimo paslauga;
- (6) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, ir į riziką, kad šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos nesiekiančios pagalbos sumos vis tiek galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, šis reglamentas tiems sektoriams neturėtų būti taikomas;
- (7) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Veikla ūkyje (pvz., grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas), būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, ar pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba;
- (8) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisina bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės negali imtis jokių priemonių, kurios galėtų jam pakenkti arba nustatyti jo išimtis¹². Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios suma nustatoma pagal rinkoje įsigytų arba jai pateiktų produktų kainą ar kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri susieta su prievole ją dalintis su pirminės produkcijos gamintojais;
- (9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vidaus nei importuotų prekių arba paslaugų. Visų pirma jis neturėtų būti taikomas pagalbai, kuria finansuojamas platinimo tinklo kitose valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse kūrimas ir veikla. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamentas Nr. 1998/2006 „netaikomas ne visai pagalbai, kuri galėtų turėti įtakos eksportui, o tik tai, kurios tiesioginis tikslas pagal pačią jos formą – remti pardavimus kitoje valstybėje“¹³. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia teikiant naują arba esamą produktą naujai rinkai kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, paprastai nėra eksporto pagalba;
- (10) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais. Kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, reikia atsižvelgti į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per ankstesnius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;

¹² 2002 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, 31 punktas.

¹³ 2018 m. vasario 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *ZPT AD prieš Narodno sabranie na Republika Bulgaria ir kt.*, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, 55 punktas.

- (11) jei įmonė vykdo veiklą sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir taip pat vykdo veiklą kituose sektoriuose arba kitą veiklą, tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai šis reglamentas turėtų būti taikomas su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar apskaitą, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų naudojama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės vykdo veiklą sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos. Jei neįmanoma užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos, *de minimis* pagalba būtų teikiama tik iki tų mažesnių viršutinių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia viršutinė riba;
- (12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis būtų užtikrinta, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatyto didžiausio pagalbos intensyvumo. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;
- (13) šiuo reglamentu neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, remiantis kitais pagrindais, nei nustatyti šio reglamente, pavyzdžiui, tais atvejais, kai priemonė atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principą arba yra nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kuris nėra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas valstybės narės, nėra valstybės pagalba. Į jį neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar laikomasi atitinkamos viršutinės ribos;
- (14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Toks tikslus apskaičiavimas gali būti atliekamas, pavyzdžiui, dotacijoms, palūkanų subsidijoms, apribotam atleidimui nuo mokesčių ar kitoms priemonėms, kuriomis numatoma riba, užtikrinanti, kad nebūtų viršyta atitinkama viršutinė riba. Ribos numatymas reiškia, kad jeigu tiksli pagalbos suma nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma bus lygi apribotai sumai, siekdama užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;
- (15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Siekiant palengvinti šį skaičiavimą, ne piniginių dotacijų forma teikiamos pagalbos sumos turėtų būti konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų, išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą, bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojančiomis palūkanų normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą turėtų būti taikomos orientacinės rinkos normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo¹⁴;
- (16) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant paskolų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis

¹⁴ Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 I 19, p. 6).

subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurios neviršija arba 1 375 000 EUR ir penkerių metų trukmės, arba 687 500 EUR ir dešimties metų trukmės, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tai grindžiama Komisijos patirtimi, taip pat atsižvelgiama į infliaciją nuo tada, kai įsigaliojo Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, ir į tikėtinus pokyčius, kurie veikiausiai įvyks šio reglamento galiojimo laikotarpiu. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė tokioms įmonėms turėtų būti netaikoma;

- (17) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus atvejus, kai bendra valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą ar kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta rizikos finansų gairėse¹⁵, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus atvejus, kai pagal atitinkamą priemonę skiriamas kapitalas neviršija *de minimis* pagalbos viršutinės ribos;
- (18) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant garantijų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jeigu bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime¹⁶ atitinkamos rūšies įmonėms nustatytais saugumo granato priemokomis. Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % santykinai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms, kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai: i) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos; ii) garantuojama suma neviršija 2 062 500 EUR ir iii) garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tas pats taikoma, kai: i) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos; ii) garantuojama suma neviršija 1 031 250 EUR ir iii) garantijos trukmė neviršija dešimties metų. Be to, garantijų bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti valstybės narės gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai buvo pranešta pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos reglamentą valstybės pagalbos srityje ir kurią Komisija pripažino atitinkančia Pranešimą dėl garantijų¹⁷ arba bet kurią kitą vėliau priimtą pranešimą, su sąlyga, kad patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijos rūšis ir pagrindinio sandorio rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė tokioms įmonėms turėtų būti netaikoma;

¹⁵ Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairės“ (OL C 508, 2021 12 16, p. 1).

¹⁶ Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

¹⁷ Ten pat.

- (19) kai *de minimis* pagalbos schema įgyvendinama per finansų tarpininkus, reikėtų užtikrinti, kad finansų tarpininkai negautų jokios valstybės pagalbos. Tai gali būti padaryta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad finansų tarpininkai, kurie naudojami valstybės garantija, mokėtų rinkos principus atitinkančią priemoną arba pranašumą visiškai perduotų galutiniams pagalbos gavėjams, arba laikantis *de minimis* viršutinės ribos ir kitų šio reglamento sąlygų tarpininkų lygmeniu;
- (20) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija turėtų patikrinti, ar priemonės, kuri nėra dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą ar kvazinuosavą kapitalą, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;
- (21) Komisija privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi valstybės pagalbos taisyklių, be kita ko, remiantis Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nustatyto lojalaus bendradarbiavimo principu. Valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties vykdymą nustatydamos reikiamas priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę suteiktos *de minimis* pagalbos bendra suma neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės vykdytų suteiktos pagalbos stebėseną, kad būtų neviršytos viršutinės ribos ir būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Laikydamosi šios pareigos valstybės narės turėtų Sąjungos arba nacionalinio lygmens registre pateikti išsamią informaciją apie suteiktą *de minimis* pagalbą ir tikrinti, ar bet kokia suteikta nauja pagalba neviršija atitinkamos viršutinės ribos;
- (22) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikas pasibaigs jo nepratęsus, valstybėms narėms bus taikomas šešių mėnesių *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas, suderinimo laikotarpis,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:
 - (a) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, kuriam taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1379/2013¹⁸;
 - (b) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą;
 - (c) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais sektoriuje, šiais atvejais:
 - 1) kai pagalbos suma nustatoma pagal iš pirminių gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų tokių produktų kainą arba kiekį,

¹⁸ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

- 2) kai pagalba priklauso nuo to, ar ji bus iš dalies arba visa perduota pirminiams gamintojams;
 - (d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiosiose valstybėse arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
 - (e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vidaus nei importuotų prekių arba paslaugų.
2. Jeigu įmonė vykdo veiklą 1 dalies a, b arba c punkte nurodytuose sektoriuose ir taip pat vykdo veiklą viename ar keliuose sektoriuose arba kitą veiklą, kuriems taikomas šis reglamentas, šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar apskaitą, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų naudojama *de minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:
 - (a) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, nurodytus Reglamente (ES) Nr. 1379/2013;
 - (b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia operacija su žemės ūkio produktu, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu pirmą kartą parduoti gyvūninį arba augalinį produktą;
 - (c) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminis gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą; pardavimas, kai pirminis gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose.
2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, tarpusavyje susietas bent vienos rūšies iš toliau išvardytų santykių:
 - (a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
 - (b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
 - (c) viena įmonė turi teisę kitai įmonei daryti lemiamą poveikį, remdamasi su šia įmone sudaryta sutartimi arba vadovaudamasi steigimo sutarties ar įstatų nuostata;
 - (d) viena įmonė, kuri yra kitos įmonės akcininkė arba narė, pagal susitarimą su kitais tos įmonės akcininkais ar nariais viena kontroliuoja tos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

3 straipsnis

De minimis pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti.
2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 275 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.
Bendra vienai įmonei, vykdančiai krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 137 500 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį. Jei įmonė vykdo krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį ir taip pat kitą veiklą, kuriai taikoma 275 000 EUR viršutinė riba, ta 275 000 EUR viršutinė riba taikoma tokiai įmonei, jeigu atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar apskaitą, užtikrina, kad pagalba krovinių vežimo keliais veiklai neviršytų 137 500 EUR ir kad *de minimis* pagalba nebūtų naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.
3. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.
4. 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas pagal finansinius metus, kuriuos naudoja atitinkamos valstybės narės įmonė.
5. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, pagalba išreiškiama kaip piniginė dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.
Jeigu pagalba išmokama keliomis dalimis, jos vertė yra diskontuojama iki vertės suteikimo momentu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.
6. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta atitinkama 2 dalyje nustatyta viršutinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.
7. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba įsigyjančiajai įmonei viršija atitinkamą viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą, tebėra teisėta.
8. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks

priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo įsigaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).
2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.
3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jeigu:
 - (a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka vidaus teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jo padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui ir
 - (b) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola sudaro arba 1 375 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 687 500 EUR) per penkerius metus, arba 687 500 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 343 750 EUR) per dešimt metų; jeigu paskola yra mažesnė nei tos sumos arba suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis, arba
 - (c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.
4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, tik jeigu bendra valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą ar kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, tik jeigu vienai įmonei suteiktas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.
6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jeigu:
 - (a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka vidaus teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jo padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui ir
 - (b) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir arba garantuojama suma yra 2 062 500 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 1 031 250 EUR), o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba garantuojama suma yra 1 031 250 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 515 625 EUR), o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma yra mažesnė nei tos sumos arba garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas

kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis, arba

(c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytais saugumo granato priemokomis, arba

(d) iki įgyvendinimo:

1) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija patvirtino kaip atitinkančią Pranešimą dėl garantijų arba vėliau priimtą pranešimą, ir

2) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijos rūšis ir pagrindinio sandorio rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Pagal šį reglamentą suteikta *de minimis* pagalba gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012¹⁹, neviršijant tame reglamente nustatytos viršutinės ribos. Pagal šį reglamentą suteikta *de minimis* pagalba gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal kitus *de minimis* reglamentus, neviršijant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos.

2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti išlaidoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti išlaidoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėseną

1. Jeigu valstybė narė pagal šį reglamentą ketina įmonei suteikti *de minimis* pagalbą, ji raštu informuoja tą įmonę apie numatytą pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir jos *de minimis* pobūdį, pateikdama tiesioginę nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos*

¹⁹ 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

oficialiajame leidinyje numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemas pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą suteiktinai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiais atvejais fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta atitinkama viršutinė riba. Prieš teikdama pagalbą valstybė narė iš atitinkamos įmonės gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą gautą *de minimis* pagalbą, kuriai per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus taikomas šis reglamentas arba kiti *de minimis* reglamentai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima naudotis centriniu *de minimis* pagalbos registru, kuriame būtų pateikiama išsami informacija apie visų atitinkamos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą. Centrinis *de minimis* pagalbos registras sukuriamas per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo. Centrinis *de minimis* pagalbos registras turi būti sukurtas taip, kad informaciją būtų galima lengvai gauti. Informacija turi būti skelbiama bendruoju lentelinės skaičiuoklės formatu, kuriuo naudojantis galima atlikti duomenų paiešką, juos gauti, atsisiųsti ir nesunkiai skelbti internete, pavyzdžiui, CSV arba XML formatu. Centrinis *de minimis* pagalbos registras turi būti prieinamas per svetainę be jokių apribojimų, pvz., be išankstinės naudotojų registracijos. Kitu atveju valstybės narės gali pateikti išsamią informaciją apie visų atitinkamos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą Sąjungos lygmens registre. 1 dalis nebetaikoma nuo momento, kai centriniame registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.
3. Valstybė narė naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą suteikia tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.
4. Valstybės narės Sąjungos ar nacionalinio lygmens centriniame *de minimis* pagalbos registre skelbia šią informaciją: pagalbos gavėjo identifikavimo duomenis²⁰, pagalbos sumą, suteikimo datą, pagalbą teikiančią instituciją, pagalbos priemonę ir susijusį sektorių, remiantis Europos bendrijos statistiniu ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriumi (NACE klasifikatoriumi)²¹.
5. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šio reglamento sąlygų. Duomenys apie individualią *de minimis* pagalbą saugomi 10 metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.
6. Komisijos rašytiniu prašymu atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį Komisijai pateikia visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiame reglamente

²⁰ Nurodant pagalbos gavėjo identifikavimo duomenis nurodomas pagalbos gavėjo pavadinimas ir identifikatorius (identifikavimo numeris ir identifikavimo rūšis).

²¹ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1893/2006, nustatantis statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių (Tekstas svarbus EEE), (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurią gavo bet kuri įmonė.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka visas šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas sistemas, gaires, komunikatus ir pranešimus.
2. Nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamente (ES) Nr. 1407/2013 nustatytas sąlygas, nėra laikoma atitinkančia visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir todėl jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas reikalavimas pranešti.
3. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2024 m. sausio 1 d.

Jis taikomas iki 2030 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Komisijos vardu
Pirmininkė